

Informacja w sprawie ustawy z dnia 25 lipca 2025 r. o zmianie ustawy – Prawo restrukturyzacyjne, ustawy – Prawo upadłościowe oraz ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym

Uchwalona ustawa ma na celu wprowadzenie zmian w przepisach ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1428), ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2025 r. poz. 614) oraz ustawy z dnia 6 grudnia 2018 r. o Krajowym Rejestrze Zadłużonych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1909).

Zmiany wprowadzone w ustawie z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne mają na celu dokonanie implementacji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1023 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie ram restrukturyzacji zapobiegawczej, umorzenia długów i zakazów prowadzenia działalności oraz w sprawie środków zwiększających skuteczność postępowań dotyczących restrukturyzacji, niewypłacalności i umorzenia długów, a także zmieniającej dyrektywę (UE) 2017/1132 (dyrektywa o restrukturyzacji i upadłości).

Do najistotniejszych zmian wprowadzanych w ustawie z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne zaliczyć można:

- 1) rozszerzenie katalogu dokumentów dołączanych przez dłużnika do wniosku o otwarcie postępowania restrukturyzacyjnego, m.in. o informacje dotyczące wpływu otwarcia tego postępowania na zatrudnienie w przedsiębiorstwie dłużnika;
- 2) wprowadzenie obowiązku wskazania w opisie przedsiębiorstwa informacji o tym, czy dłużnik jest mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą;
- 3) nałożenie obowiązku sporządzenia testu zaspokojenia na początku postępowania restrukturyzacyjnego; test zaspokojenia będzie zawierał następujące informacje:
 - a) wycenę wskazującą metody i założenia przyjęte w trakcie jej sporządzania, która obejmuje:
 - wartość przedsiębiorstwa dłużnika przy założeniu realizacji planu restrukturyzacyjnego i kontynuacji działalności gospodarczej,
 - wartość majątku dłużnika przy założeniu ogłoszenia jego upadłości i sprzedaży przedsiębiorstwa jako całości oraz odstąpienia od sprzedaży przedsiębiorstwa jako całości i sprzedaży poszczególnych składników majątku,
 - b) informację o przewidywanym stopniu zaspokojenia wierzycieli, których

wierzytelności są objęte układem, w postępowaniu upadłościowym, które byłoby prowadzone wobec dłużnika,

- c) ocenę, czy wierzytelności objęte układem będą zaspokojone w wyższym stopniu w przypadku zawarcia i wykonania układu, czy w postępowaniu upadłościowym;
- 4) modyfikację mechanizmu zatwierdzania układu wbrew sprzeciwowi grupy wierzycieli (mechanizm *cramdown*); istota proponowanego rozwiązania polega na przyjęciu, że w przypadku braku większości do przyjęcia układu w każdej grupie wierzycieli, sąd będzie mógł mimo tego stwierdzić przyjęcie układu na wniosek dłużnika lub za jego zgodą, jeżeli większość grup wierzycieli głosowała za układem, w tym co najmniej jedna grupa wierzycieli zabezpieczonych rzeczowo lub wierzycieli o wyższym stopniu zaspokojenia od wierzycieli kategorii II w rozumieniu ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe, a w przypadku niespełnienia tego warunku, co najmniej jedna grupa wierzycieli głosowała za przyjęciem układu, pod warunkiem że grupa ta należy do tej kategorii wierzycieli, która w przypadku przeprowadzenia postępowania upadłościowego otrzymałaby częściowe zaspokojenie, przy zastosowaniu wyceny zakładającej kontynuację działalności przedsiębiorstwa dłużnika – przy czym za przyjęciem układu głosowali wierzyciele mający łącznie co najmniej połowę sumy wierzytelności przysługujących głosującym wierzycielom;
- 5) objęcie układem z mocy prawa wierzytelności zabezpieczonych rzeczowo oraz umożliwienie dokonania, za zgodą wierzyciela, sprzedaży przedmiotu zabezpieczenia wierzytelności albo jego zmiany;
- 6) umożliwienie sądowi restrukturyzacyjnemu dokonywania niewielkich zmian w układzie przedłożonym mu do zatwierdzenia; przyjęte rozwiązanie ma uchronić interesariuszy przed sytuacją, w której po przeprowadzeniu postępowania restrukturyzacyjnego i głosowaniu nad układem, sąd odmawia zatwierdzenia układu z powodu drobnych nieprawidłowości.

Uchwalona ustawa wprowadza ponadto zmianę art. 9a ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe mającą na celu usunięcie wątpliwości interpretacyjnych związanych z tym przepisem, dotyczących jego stosowania w przypadku postępowania o zatwierdzenie układu. W przepisie przesądzono, że nie można ogłosić upadłości w okresie od dnia obwieszczenia o ustaleniu dnia układowego w postępowaniu o zatwierdzenie układu do dnia prawomocnego umorzenia postępowania o zatwierdzenie układu albo do dnia złożenia

wniosku o zatwierdzenie układu do sądu. W takim przypadku rozpoznanie wniosku o ogłoszenie upadłości zostanie wstrzymane.

Uchwalona ustawa dokonuje również zmiany ustawy z dnia 6 grudnia 2018 r. o Krajowym Rejestrze Zadłużonych polegającej na dodaniu art. 12a, który obliguje Ministra Sprawiedliwości do gromadzenia, przechowywania, agregowania oraz udostępniania Komisji Europejskiej danych o liczbie:

- 1) wniosków restrukturyzacyjnych, obwieszczeń o ustaleniu dnia układowego, wniosków o otwarcie postępowania o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli, wniosków o ogłoszenie upadłości, wniosków o uznanie orzeczenia o wszczęciu zagranicznego postępowania upadłościowego i wniosków o wszczęcie wtórnego postępowania upadłościowego oraz średnim czasie ich rozpoznania;
- 2) ogłoszonych upadłości, wszczętych wtórnych postępowań upadłościowych, otwartych postępowań restrukturyzacyjnych i postępowań o zawarcie układu na zgromadzeniu wierzycieli oraz średnim czasie ich trwania;
- 3) umorzonych, zakończonych i uchylonych postępowań upadłościowych, prawomocnych postanowień o uchyleniu skutków dokonania obwieszczenia o ustaleniu dnia układowego oraz zakończonych i umorzonych postępowań restrukturyzacyjnych;
- 4) prawomocnych postanowień o oddaleniu albo odrzuceniu wniosków, o których mowa w pkt 1, albo o umorzeniu postępowania w przedmiocie rozpoznania takich wniosków;
- 5) prawomocnych postanowień o oddaleniu albo odrzuceniu wniosku o uznanie orzeczenia o wszczęciu zagranicznego postępowania upadłościowego albo o umorzeniu postępowania w przedmiocie rozpoznania takiego wniosku;
- 6) dłużników, którzy zostali objęci postępowaniami restrukturyzacyjnymi lub postępowaniami upadłościowymi i w przypadku których w trzyletnim okresie poprzedzającym złożenie wniosku lub wszczęcie takich postępowań zatwierdzono układ w ramach wcześniejszego postępowania restrukturyzacyjnego.

Przepisy art. 12a dodawane do ustawy z dnia 6 grudnia 2018 r. o Krajowym Rejestrze Zadłużonych znajdą zastosowanie od pierwszego dnia roku kalendarzowego następującego po dniu rozpoczęcia stosowania aktów wykonawczych, o których mowa w art. 29 ust. 7 dyrektywy 2019/1023.

W sprawach, w których przed dniem wejścia w życie nowelizacji wpłynę wniosek o ogłoszenie upadłości, wniosek o uznanie orzeczenia o wszczęciu zagranicznego postępowania

upadłościowego, wniosek restrukturyzacyjny lub wniosek o stwierdzenie wykonania, zmianę albo uchylene układu lub dojdzie do ustalenia dnia układowego, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.